

Väljaandja:	Sotsiaalminister
Akti liik:	määrus
Teksti liik:	algtekst-terviktekst
Redaktsiooni jõustumise kp:	11.10.2019
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:	Hetkel kehtiv
Avaldamismärge:	RT I, 08.10.2019, 4

Nõuded suplusveele ja supelrannale¹

Vastu võetud 03.10.2019 nr 63

Määrus kehtestatakse [veeseaduse](#) § 91 lõike 2 alusel.

1. peatükk Üldsätted

§ 1. Reguleerimisala

- (1) Määrusega kehtestatakse nõuded suplusveele ja supelrannale (edaspidi *supluskoht*), suplusvee seirele, klassifitseerimisele ja kvaliteedi juhtimisele ning üldsusele suplusvee kvaliteedi kohta teabe andmisele eesmärgiga kaitsta inimese tervist.
- (2) Määruse nõudeid kohaldatakse kõikidele supluskohtadele, kus käib ujumas suur hulk inimesi ning milles suplemist ei ole alaliselt keelatud või mille suhtes ei ole antud alalist soovitusi mitte supelda.
- (3) Määruse nõuded on täitmiseks avalik-õiguslikule ja eraõiguslikule juriidilisele isikule ning füüsilisele isikule, kes on supluskoha omanik või valdaja.
- (4) Määruse nõudeid ei kohaldata ujumisbasseinide ja terviseveebasseinide veele, suletud tehisveekogude veele, mida töödeldakse või kasutatakse raviks, ega selliste basseinide veele, kus kasutatakse kunstlikult tekitatud suletud veekogu vett, mis on pinna- ja põhjaveest eraldatud.

§ 2. Määruses kasutatavad terminid

Määruses kasutatakse termineid järgmises tähenduses:

- 1) supluskoht – veekogu või selle osa, mida kasutatakse suplemiseks, ja sellega piirnev maismaa osa, mis on tähistatud üldsusele arusaadavalt;
- 2) suplusvesi – supluskohana tähistatud veekogu vesi;
- 3) suplushooaeg – ajavahemik 1. juunist kuni 31. augustini;
- 4) supluskoha asutamine – varem supluskohana määratlemata alale käesolevas määruses esitatud nõuete rakendamine;
- 5) supluskoha hooaja avamine – olemasoleva ja nõuetele vastava supluskoha heakorrasdamine ning suplusvee seire alustamine, et võimaldada suplejatele supluskoha tervisele ohutut kasutamist;
- 6) reostus – suplusvee mikrobioloogilise saaste või muude suplusvee kvaliteeti mõjutavate organismide, ainete või jäätmete esinemine, sealhulgas § 4 lõikes 3 ja § 8 lõigetes 4–6 ning lisa 1 punkti 6 veerus A nimetatud mikroorganismid, mis ohustavad suplejate tervist;
- 7) lühiajaline reostus – lisa 1 punkti 6 veerus A nimetatud mikroorganismide põhjustatud mikrobioloogiline saaste, millel on selgelt määratavad põhjused ning mis ei mõjuta tavaliselt suplusvee kvaliteeti kauem kui ligikaudu 72 tundi ja mida hindab Terviseamet lisa 2 sätestatud hindamismeetodi kohaselt;
- 8) ebaharilik olukord – sündmus või mitu sündmust, mis konkreetses supluskohas mõjutavad suplusvee kvaliteeti ja mis eeldatavasti ei kordu sagedamini kui keskmiselt üks kord iga nelja aasta jooksul;
- 9) suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogu – suplusvee seire teel saadud suplusvee kvaliteeti iseloomustavad andmed;
- 10) suplusvee kvaliteedi hindamine – suplusvee kvaliteedi hindamise protsess, milles kasutatakse lisa 2 sätestatud hindamismeetodit;
- 11) tsüanobakterite vohamine – tsüanobakterite ehk sinivetikate kuhjumine kirmes, kile või ujumudana;
- 12) seirekoht – koht supluskohas, kus on eeldatavasti kõige rohkem suplejaid või kus tulenevalt suplusvee profiilist eeldatakse kõige suuremat reostuse ohtu;
- 13) seirekalender – lisa 1 kohaselt supluskohale koostatud seirekava;
- 14) alaline suplemiskeeld või soovitus mitte supelda – vähemalt ühe suplushooaja jooksul kehtiv suplemiskeeld või soovitus mitte supelda;

15) kvaliteedijuhtimismeetmed – suplusvee profiili koostamine ja ajakohastamine; seirekalendri kehtestamine; suplusvee seire, selle kvaliteedi hindamine ja klassifitseerimine; suplusvee kvaliteeti mõjutavate ja suplejate tervist ohustada võivate reostuse põhjuste väljaselgitamine ja hindamine; üldsuse teavitamine; meetmed, et ära hoida suplejate kokkupuudet reostusega ning vähendada suplusvee reostuse ohtu;

16) suur hulk suplejaid – suplejate arv, mida Terviseamet peab küllalt suureks, võttes arvesse eelkõige varasemaid suundumusi või olemasolevat infrastruktuuri või ehitisi või teisi vahendeid suplemise soodustamiseks;

17) suplusvee profiil – suplusvee kohta lisa 3 kohaselt koostatud andmete kogu.

§ 3. Nõuded supluskooha asutamisele

(1) Supluskooha asutamiseks peab selle omanik või valdaja vähemalt kaks kuud enne suplushooaja algust esitama Terviseametile kirjaliku taotluse, kus on esitatud lõikes 2 sätestatud suplusvee kvaliteedi näitajate tulemused ning lühikirjeldus lõigetes 3 ja 4 sätestatud supluskooha rajamist takistavatest asjaoludest nende olemasolu korral koos nende kõrvaldamiseks võetavate meetmete kirjeldusega.

(2) Veekogul või selle osal, mille äärde kavandatakse asutada supluskoht, peab olema vähemalt lisa 1 punkti 6 veerus D nimetatud kvaliteediklass „piisav kvaliteet”.

(3) Supluskoht peab olema suplejatele ohutu, lauge, aukudeta, allikateta, veekeeristeta ning vaba mudast ja ujumist segavast taimestikust. Suplusvee sügavus ei tohi ületada 1,8 m ning suplemiseks kasutatav veekogu osa peab olema veekogu muust osast hoiatusmärkidega eraldatud.

(4) Heitvee suubla ei tohi olla supluskooha territooriumile ja selle välispiirile lähemal kui 200 meetrit. Supluskooha teenindamiseks ette nähtud ehitised ja rajatised ning nende sihipärane kasutamine ei tohi halvendada suplusvee kvaliteeti.

(5) Veesõidukeid tohib kasutada avalikul ja avalikult kasutataval veekogul veeseaduses sätestatud nõuete kohaselt.

(6) Terviseamet otsustab supluskooha asutamise või sellest keeldumise 30 tööpäeva jooksul alates taotluse esitamisest ning teavitab taotlejat vastuvõetud otsusest kirjalikult.

§ 4. Nõuded suplushooaja avamisele

(1) Supluskoht peab enne suplushooaja avamist ja selle vältel olema hooldatud ja korrastatud.

(2) Supluskoahas peab olema tagatud suplejate ohutus ja üldsusele nähtavale kohale peab olema paigutatud teave supluskooha omaniku või valdaja kohta ning § 9 lõikes 2 nõutav teave.

(3) Supluskoahas ei tohi olla tõrvaseid jääke, klaasi-, plasti-, kummi- ega muid jäätmeid. Sellise reostuse avastamise korral peab supluskooha omanik või valdaja viivitamata likvideerima reostuse, vajaduse korral rakendama asjakohaseid kvaliteedijuhtimismeetmeid ja teavitama üldsust.

(4) Supluskooha omanik või valdaja koostab enne suplushooaja algust supluskooha seirekalendri, mille järgi võetakse kaks nädalat enne suplushooaja algust esimene suplusvee proov, mis esitatakse Terviseametile.

(5) Terviseamet otsustab supluskooha suplushooaja avamise või sellest keeldumise viie tööpäeva jooksul pärast lõikes 4 nimetatud andmete esitamist ja teavitab taotlejat vastuvõetud otsusest kirjalikult.

§ 5. Nõuded suplusvee seirele

(1) Supluskooha omanik või valdaja korraldab suplusvee seire vastavalt seirekalendrile, mis on koostatud lisa 1 sätestatud nõuete kohaselt ning kooskõlastatud Terviseametiga.

(2) Suplusvee seire peab toimuma vastavalt seirekalendrile või hiljemalt neli päeva pärast selles märgitud kuupäeva.

(3) Lühiajalise reostuse ajal võetud proove ei pea seirekalendris arvesse võtma, kuid nende asemel tuleb lisa 1 sätestatud nõuete kohaselt võtta uued proovid.

(4) Suplusvee seire peab sisaldama ka suplusveekogu visuaalset kontrolli, et teha kindlaks § 4 lõikes 3 nimetatud reostus. Kui selline reostus leitakse, võetakse tarvitusele vajalikud kvaliteedijuhtimismeetmed, kaasa arvatud üldsuse teavitamine vajaduse korral.

(5) Ebahariliku olukorra puhul võib seirekalendri järgimise peatada, kuid seda tuleb jätkata niipea, kui on võimalik pärast ebahariliku olukorra lõppemist.

(6) Proovid, mis võetakse pärast ebahariliku olukorra lõppemist, asendavad neid proove, mis selle olukorra tõttu võtmata jäid.

(7) Supluskoha omanik või valdaja edastab Terviseametile seirekalendri alusel võetud kõikide proovide analüüsitud tulemused järgmise tööpäeva jooksul pärast tulemuste teada saamist. Kõigist seirekalendri järgimise peatamistest ja nende põhjustest tuleb teavitada Terviseametit.

(8) Suplusvee proove tuleb analüüsida akrediteeritud laboris lisa 1 kirjeldatud meetodite ja lisa 4 sätestatud eeskirja kohaselt. Teisi meetodeid ja eeskirju võib kasutada, kui on võimalik tõestada, et saadud tulemused on võrdväärset analüüsitud tulemustega, mille tegemisel on kasutatud lisa 1 kirjeldatud meetodeid ja lisa 4 sätestatud eeskirja ning Terviseametile on esitatud kogu asjakohane teave kasutatud meetodite, eeskirjade ja valideerimise kohta.

§ 6. Suplusvee kvaliteedi hindamine

(1) Suplusvee ohutuse tagamiseks suplushooaja jooksul hinnatakse iga võetud proovi vastavalt lisa 1 punktis 5 sätestatud nõuetele.

(2) Pärast suplushooaja lõppu koostab Terviseamet suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogu lõppenud suplushooaja ja sellele eelnenud kolme suplushooaja kohta vastavalt lisa 1 punktis 6 sätestatud nõuetele.

(3) Pärast suplushooaja lõppu hindab Terviseamet iga supluskoha suplusvee kvaliteeti vee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogu põhjal lisa 2 sätestatud nõuete kohaselt.

(4) Supluskoha suplusvee kvaliteeti võib erandkorras hinnata ka ainult kolme eelmise suplushooaja kohta koostatud suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogu põhjal.

(5) Supluskoha suplusvee kvaliteedi hindamiseks kasutatav suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogu peab koosnema vähemalt 16 proovist või lisa 1 punktis 2 nimetatud juhtudel vähemalt 12 proovist.

(6) Suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogu võib koostada vähem kui nelja suplushooaja kohta, kui on täidetud lõikes 5 esitatud tingimused või suplushooaeg ei kesta üle kaheksa nädala ja suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogud koosnevad vähemalt kaheksast proovist.

(7) Lõiget 6 rakendatakse neile supluskohtadele:

- 1) mis on hiljuti asutatud supluskohana;
- 2) kus on toimunud muutused, mis tõenäoliselt mõjutavad suplusvee klassifikatsiooni vastavalt §-le 7, mistõttu suplusvee kvaliteeti hinnatakse pärast muutuste toimumist kogutud proovide põhjal koostatud suplusvee kvaliteeti iseloomustavate andmete kogu alusel või
- 3) kus suplusvee kvaliteedi vastavust on hinnatud enne käesoleva määruse jõustumist kehtinud nõuete kohaselt.

(8) Suplusvee kvaliteedi hindamisperioodi ei tohi muuta tihedamini kui üks kord viie aasta jooksul.

(9) Suplusvee kvaliteedi hindamise tulemuste alusel rühmitatakse olemasolevad supluskohad § 7 lõikes 1 nimetatud klassidesse, juhul kui:

- 1) supluskohad külgnevad üksteisega;
- 2) supluskoht on eelmise nelja aasta jooksul lõigete 3, 4 ja 5 ning lõike 7 punkti 3 alusel saanud samasuguse hinnangu;
- 3) suplusvee profiilis on esitatud supluskohtadele ühised riskifaktorid või fikseeritud nende puudumine.

§ 7. Nõuded suplusvee klassifikatsioonile ja kvaliteedile

(1) Paragrahvi 6 alusel tehtud suplusvee kvaliteedi hindamise põhjal klassifitseerib Terviseamet lisa 2 sätestatud kriteeriumide alusel supluskoha kvaliteedi „väga heaks”, „heaks”, „piisavaks” või „halvaks”.

(2) Supluskoht võib olla ajutiselt klassifitseeritud „halvaks”. Sel juhul peab supluskoha omanik või valdaja teavitama Terviseametit põhjustest, miks ei ole võimalik saavutada supluskoha „piisavat” kvaliteeti.

(3) Kui supluskoht on klassifitseeritud „halvaks”, peab supluskoha omanik või valdaja alates järgmisest suplushooajast rakendama piisavaid kvaliteedijuhtimismeetmeid, sealhulgas suplemiskeeldu või soovitus mitte supelda, et vältida suplejate kokkupuudet reostusega, ning tegema kindlaks piisava kvaliteedi mittesaavutamise põhjustajad ja põhjused, et reostust vältida, vähendada või kõrvaldada.

(4) Kui supluskoht on klassifitseeritud „halvaks” viie järjestikuse aasta jooksul, kehtestab Terviseamet supluskohale alalise suplemiskeelu või annab alalise soovitus mitte supelda. Alalise suplemiskeelu või alalise soovitus mitte supelda võib anda ka varem, kui suplusvee „piisava” kvaliteedi saavutamine on võimatu või ebaproportsionaalselt kulukas.

(5) Kui supluskohale kehtestatakse alaline suplemiskeeld või antakse alaline soovitus mitte supelda, peab supluskoha omanik või valdaja teavitama supluskohas üldsust selge ja lihtsa hoiatusmärgi või sümboliga,

millega antakse teada, et kõnealune koht ei ole enam supluskoht. Ümberklassifitseerimise põhjused ja supluskohta väljaarvamine supluskohtade nimekirjast avaldatakse Terviseameti veebilehel.

(6) Erakorralise olukorra puhul, millel on halb mõju või mille korral võib eeldada halba mõju suplusvee kvaliteedile ja suplejate tervisele, peab supluskohta omanik või valdaja viivitamata rakendama vajalikke kvaliteedijuhtimismeetmeid, sealhulgas teavitama Terviseametit ja üldsust olukorrast, kindlaks tegema reostuse põhjused ja vajaduse korral rakendama ajutist suplemiskeeldu.

(7) „Väga heaks” või „heaks” klassifitseeritud suplusveekogude arvu suurendamiseks tuleb supluskohta omanikul või valdajal rakendada realistlikke ja proportsionaalseid meetmeid. Nimetatud meetmeid täpsustatakse suplusvee profiilides ja veemajanduskavades.

§ 8. Nõuded suplusvee profiili koostamisele

(1) Terviseamet koostab igale supluskohale suplusvee profiili ja ajakohastab seda vastavalt lisale 3.

(2) Suplusvee profiil võib hõlmata üht supluskohta või rohkem kui üht kõrvutiasetsevat supluskohta.

(3) Suplusvee profiili koostamisel, ülevaatamisel ja ajakohastamisel kasutatakse veeseaduse ja keskkonnaseire seaduse ning nende seadustega kehtestatud nõuete alusel kogutud asjakohaseid seire- ja hindamisandmeid.

(4) Kui suplusvee profiil viitab võimalikule tsüanobakterite levikule, korraldab Terviseamet asjakohase seire, et õigel ajal tuvastada ja ennetada terviseriske.

(5) Kui toimub tsüanobakterite levik ja eeldatakse terviseriski või on tuvastatud terviserisk, peab supluskohta omanik või valdaja kohe rakendama piisavaid kvaliteedijuhtimismeetmeid, kaasa arvatud üldsuse teavitamine, et ära hoida suplejate kokkupuudet vetikatoksiinidega.

(6) Kui suplusvee profiil viitab tervist mõjutavate makrovetikate või mere fütoplanktoni leviku laienemisele, korraldab Terviseamet asjakohase uuringu, et teha kindlaks sellega seotud terviseriskid. Vajaduse korral peab supluskohta omanik või valdaja rakendama asjakohaseid kvaliteedijuhtimismeetmeid ning teavitama sellest üldsust.

§ 9. Nõuded üldsuse teavitamisele

(1) Üldsusele ettenähtud teabe kättesaadavuse supluskohas tagab supluskohta omanik või valdaja. Vajaduse korral esitatakse asjakohane teave mitmes keeles.

(2) Suplushooaja jooksul levitatakse aktiivselt järgmist teavet, mis tehakse viivitamata kättesaadavaks nähtavates kohtades suplusveekogu lähieesruumis:

1) suplusvee kehtiva klassifikatsiooni kohta Euroopa Komisjoni rakendusotsuse nr 2011/321/EL (ELT L 143, 31.5.2011, lk 38–40) lisa 2. osas esitatud sümboleid arvestades;

2) määruse lisa 3 kohaselt koostatud suplusvee profiili üldine kirjeldus mittetehnilises keeles;

3) teade suplusvee lühiajalise reostuse kohta ning päevade arv, mille jooksul sellise reostuse tõttu oli eelmisel suplushooajal suplemine keelatud või soovitati mitte supelda;

4) hoiatus, kui suplusvesi on reostatud või on selle reostumise oht;

5) ebahariliku olukorra puhul teave selle olemuse ja eeldatava kestuse kohta;

6) suplemiskeeld või soovitus mitte supelda koos asjakohaste selgituste ja Euroopa Komisjoni rakendusotsuse nr 2011/321/EL lisa 1. osas esitatud sümboolitega;

7) teade supluskohale alalise supluskeelu või alalise soovitus mitte supelda kehtestamise kohta koos selgitusega, et konkreetset veekogu ei peeta enam supluskohaks, ning supluskohta ümberklassifitseerimise põhjused;

8) viide Terviseameti veebilehe aadressile ja muudele allikatele, kust saab täiendavat teavet supluskohta ja sellele esitatud nõuete kohta.

(3) Terviseamet kasutab asjakohaseid meediakanaleid ja tehnoloogiaid, sealhulgas veebilehte, et aktiivselt ja viivitamata, vajaduse korral mitmes keeles avalikustada lisaks lõikes 2 loetletud teabele alljärgnev teave:

1) igal aastal enne suplushooaja algust täiendatud avalike supluskohtade nimekiri;

2) kõigi supluskohtade klassifikatsioon viimase kolme aasta jooksul, suplusvee profiilid ja pärast viimast klassifitseerimist toimunud seire tulemused, mis on kättesaadavaks tehtud veebilehel kohe pärast seire toimumist;

3) teave nende supluskohtade kohta, mille suplusvee kvaliteet on klassifitseeritud „halbaks” reostuse tõttu, koos reostuse põhjuste ja meetmetega, mida rakendatakse suplejate tervise kaitseks, reostusega kokkupuute vältimiseks ja § 7 lõikes 2 nimetatud reostuse põhjustega toimetulekuks;

4) supluskohtade puhul, kus esineb lühiajalist reostust, teave selle põhjuste, tõenäosuse ja võimaliku kestuse kohta, samuti reostuse põhjuste likvideerimise võimalike lahenduste ja meetmete kohta, mida rakendatakse suplejate reostusega kokkupuutumise vältimiseks.

§ 10. Üldsuse kaasamine

(1) Kohalik omavalitsus teavitab asjaomast üldsust supluskohta asutamisest oma veebilehel, kohalikus ajalehes ja muude asjakohaste meediakanalite kaudu.

(2) Üldsusel on võimalus esitada arvamusi kohalikule omavalitsusele ja teha ettepanekuid Terviseameti veebilehel supuskoha asutamise, nimekirjade koostamise, läbivaatamise ja ajakohastamise kohta.

(3) Terviseamet ja kohalik omavalitsus võtavad asjakohaselt arvesse supuskoha asutamisel tehtud üldsuse ettepanekuid, kaebusi ja märkusi.

¹Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2006/7/EÜ, mis käsitleb suplusvee kvaliteedi juhtimist ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 76/160/EMÜ (ELT L 64, 04.03.2006, lk 37–51).

Tanel Kiik
Sotsiaalminister

Marika Priske
Kantsler

[Lisa 1](#) Suplusvee seire

[Lisa 2](#) Supuskoha hindamine ja klassifikatsioon

[Lisa 3](#) Suplusvee profiil

[Lisa 4](#) Mikrobioloogilise analüüsi jaoks võetud proovide käitlemise eeskiri